ஒருவர் புதிதாக திருமணம் ஆனவர், காய்ச்சல் என்று ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டவர் 4 நாட்களில் இவ்வுலகத்தை விட்டு விட்டு வேறு உலகத்துக்கு சென்று விட்டார். இப்படி சென்னை நகரில் உள்ளவர்கள் இந்தப் புது மர்ம நோயினால், நான்கு நாட்களில் இவ்வுலக வாழ்க்கையை விட்டு வேறு உலகத்துற்கு சென்று கொண்டிருக்கின்றனர். இது பற்றி மருத்துவ துறை அதிகாரி ஒருவர் பேட்டி கொடுத்திருக்கிறார். அதுதான் பேப்பரில் தினமணியில் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னேன். அந்த நோயைப் பற்றி மருத்துவத்துறை அதிகாரிகள் இது சமீபத்தில் பெய்த புயல், வெள்ளத்தாலும், மழையாலும், குடி தண்ணீர் கழிவு நீருடன் கலந்து போய்விட்டதாலும் ஏற்படுகிறது. இதைப்பற்றி எவ்வளவு எடுத்துச் சொன்னபோதிலும் நகராட்சிகள் இதை கவனிப்பதில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால், நமது அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட மர்ம நோயே இல்லை என்று கூறுகிறார். இனிமேலாவது அதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி என். சௌந்திரராஜன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மருத்துவ மனையில் இறந்த இரண்டு பேரின் எண்ணிக்கையைக் காட்டி, ஒரு பதட்ட நிலை உருவாகி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நானே படித்துக் காட்டிய நேரத்தில் மருத்துவ மனையில் இறந்தவர்கள் எண்ணிக்கையைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். மர்மக் காய்ச்சலால் யாரும் இறக்கவில்லை என்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். மர்மக் காய்ச்சல் பரவவில்லை என்றுதான் அறிக்கையிலும் படித்துக் காட்டினேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(9). அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

தனியார் வனங்களைப் பாதுகாத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு நீட்டித்தல்) சட்ட முன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு தனியார் வனங்களைப் பாதுகாத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு நீட்டித்தல்) சட்டமுன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 15/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெறவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகிறது.

---

*1979ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 7ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றது

[1979 மார்ச் 17

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும் இதுவரையிலும் தமிழ் நாட்டோடு நிறுத்தப்பட்டு இருந்த தனியார் வனப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நீட்டிப்பதற்கு இந்த அவையில் திருத்தம் கொண்டு வந்து இருக்கிற ஒரு மசோதா மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தாயகத்தோடு சேர்ந்து ஏறத்தாழ 23 ஆண்டுகள் ஆகின்றது. இதுவரையிலும் அந்தச் சட்டத்தை அந்தப் பகுதிக்கு நீடிக்கவேண்டும் என்ற தேவை ஏற்படவில்லை. ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ இப்போது அந்த அவசியம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அந்தக் காரணங்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கிக் கூறுவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

இருந்தாலும், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதால் ஏற்படுகின்ற சில இன்னல்களையும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பெரும் அளவிற்கு அந்த மாவட்டத்தில் தனியார்களுக்குக் காடுகள் இல்லை. ஏழைகள் குறைந்த அளவிற்கு நிலங்களை காடுகளுக்கு அருகாமையில் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்கள் வருவாய்த்துறைக்குச் சொந்தமானவை. அந்த நிலங்கள் காட்டோடு ஒட்டி இருப்பதால், வன இலாகாவை நிர்வகிக்கும் அதிகாரிகள் வனத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில், அது ரெவின்யூ இலாகா நிலமாக இருந்தாலும், அதை தனியார் அனுபவிப்பதாக இருக்கக்கூடாது என்று அங்கேயுள்ள ஏழைகளை அப்புறப்படுத்தும் சூழ்நிலை இருக்கிறது.

இந்தச் சட்டம் அந்தப் பகுதிக்கு விஸ்தரிக்கப்படுகிறபோது, நிச்சயமாக அந்த அதிகாரிகள் தீவிரமாக இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, அந்த ரெவின்யூ புறம்போக்கு நிலங்களில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களை அப்புறப்படுத்தும் சூழ்நிலை ஏற்படும். ஆகவே, அந்த ஏழை எளிய மக்களைக் காப்பாற்ற அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் 30 ஏக்கருக்கு மேலாக சொந்தமாகக் கையில் வைத்து இருப்பவர்களுக்குத்தான் இந்தச் சட்டம் பாதிக்கிறது என்று இருந்தாலும்கூட பெரும் அளவிற்கு நிலங்களை வைத்து இருப்பவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தை அமல் படுத்துவதில் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இந்தச் சட்டத்தால் ஏழை எளியவர்கள் பாதிக்கப் படக்கூடாது என்பதுதான் எங்களுடைய கோரிக்கை.

1979 மார்ச் 17] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் ஓனர் என்று சொன்னால் மார்ட்கேஜி, லெஸ்ஸி, அல்லது அனுபவத்தில் கைவசத்தில் வைத்து இருப்பவர்கள் அனைவரும் அதிலே உட்பட்டு வருகிறார்களா, ஏனென்றால் இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் அப்படி கைவசம் வைத்து இருந்தால் அவர்கள் அந்த நிலங்களை ஏலியநேட் செய்வதற்கு உரிமை இல்லை, கலெக்டரின் அனுமதி பெற்றுத்தான் அவர்கள் நிலங்களை விற்க முடியும், குத்தகைக்கு விட முடியும் என்ற நிமைமை இருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரி சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தால் இந்தச் சட்டத்தால் பாதிப்பு ஏற்படும் நிலை இருக்கிறது என்பதை இங்கே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[பிற்பகல் 12–50.]

தனியார் காடுகளில் இருக்கின்ற மரங்களை வெட்டி, பாழ் படுத்தக் கூடாது என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். தனியார் காடுகளையும் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. காட்டு வளம் நமக்கு மிகத் தேவையாக இருக்கிறது என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தை அமல் படுத்தும்போது காட்டு நிலங்களில் வசிப்பதற்குள்ள உரிமை மட்டும் இழக்கவில்லை; அந்த நிலங்களை விற்கவேண்டுமென்றால் கூட அவர்களுக்கு சுவாதீனமாக செய்ய முடியாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே பல்வேறு இடையூறுகள் அங்கே இந்தச் சட்டம் வருவதால் ஏற்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. அந்தப் பகுதியில் வன இலாகாவுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் கூட சில ஏழை எளிய மக்கள் பல்லாண்டு காலமாக விவசாயம் செய்து, வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். குறிப்பாக பத்துக்காணி, ஆறுகாணி போன்ற பிரதேசங்கள் காட்டு இலாகாவுக்கு ஒரு காலத்தில் சொந்தமாக இருந்தாலும், பல்லாண்டுகாலமாக ஏழை எளிய தனியார்கள் சிறு வீடுகள், குடிசைகள் வைத்துக்கொண்டு, அங்கே வவசாயம் செய்து வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அந்த நிலத்தை அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கையை அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்; அது நீண்டநாட்களாக அரசின் கவனத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பாரஸ்ட் நிலத்தை எப்படி பட்டா செய்து கொடுக்க முடியும் என்ற ஐயப்பாட்டின் காரணமாக அந்த நிலங்களை இதுவரையில் பட்டா செய்து கொடுக்கவில்லை. ஆனால் இப்போது இருக்கிற அரசின் சமூக நீதி என்ற அடிப்படையில் நிச்சயமாக—அந்த பிரதேசத்தில் அரை ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் என்ற அளவுக்கு மிகக் குறைந்த அளவு விஸ்தீரணம் நிலத்தைத்தான் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்—அதை அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்தால் நல்லது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1979 மார்ச் 17

அங்கே அரசுக்குச் சொந்தமான காடுகளில் காணிக்காரர்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற 'ஹில் ட்ரைப்ஸ்'— மலை ஜாதி மக்கள் வசிக்கிறார்கள். தொன்றுதொட்டே அரசுக் ச் சொந்தமான நிலங்களை அவர்கள் பயன்படுத்தி, வாழ்க்கையை நடத்திக் கொள்வதற்கான உரிமை அவர்களுக்கு இருந்துவருகிறது. அதை இப்போதும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வன இலாகா அதிகாரிகளின் தொந்தரவு, அவர்களின் இன்னல்கள் இருக்கின்றன. மலை ஜாதி மக்கள் பயிரிடுகின்ற விளைபொருட்களை கூட நியாயவிலைக்கு விற்க அந்த அதிகாரிகள் இடையூறு செய்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மலை ஜாதி மக்களுக்கு அவர்கள் கைவசம் இருக்கிற குறைந்த அளவு விஸ்தீரணம் உள்ள நிலத்தை பட்டா செய்து கொடுத்துவிட்டால் அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தை அமுல்நடத்த வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லி, தனியார் காடாக இருந்தாலும் சரி அல்லது அரசுக்குச் சொந்தமான காடாக இருந்தாலும் சரி, அவற்றை பாழ் படுத்துவதை நாங்கள் ஆதரிக்கவில்லை- அதன்மீது அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்துவதை பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் ஏழை எளிய மக்கள் இந்தச் சட்டத்தால் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

திரு. கே. ஞானசிகாமணி: தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை ஆதரிக்கிற அதே நேரத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கழிந்த பல ஆண்டுகளாக தனியார் காடுகளைக் கண்டுபிடித்து, அரசாங்கத்தினுடைய காடுகளிலிருந்து விலக்க முயற்சி எடுக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் தனியார் காடு அங்கு இல்லை என்ற எண்ணம் இருந்தது. ஆகவே, ஒரு கிளாரிபிகேஷன் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது, எத்தனை ஏக்கர் தனியாருக்கு இருக்கிறது. யார், யார் பெரிய காடுகளாக வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற விளக்கத்தைத் தந்தால் நல்லது.

*மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, நீண்ட விவாதம் நடைபெற்று, அதற்குப் பிறகு மன்றம் ஏற்றுக் கொள்கின்ற அளவிலே இந்த மசோதாவில் ஒன்றும் இல்லை என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்றாலும் இந்த மசோதா சம்பந்தப்பட்ட கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சில கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் இதிலே அய்யப்படுகிற அளவுக்கு இந்தச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படப் போவதில்லை. தமிழ்நாடு முழுவதும் இன்றைக்கு காடுகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று இருக்கிற நிலையைத்தான் கன்னியா

1979 மார்ச் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

குமரி மாவட்டத்திற்கும் இப்போது நீட்டிக்கிறோம். கன்னியட குமரி மாவட்டம் தமிழ்நாட்டுடன் இணைந்த பிறகு செங் கோட்டைப் பகுதிக்கு இந்தச் சட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டபோது, கன்னியாகுமரியில் தனியார் காடுகள் இல்லை என்ற முறையில் அப்போது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு இந்தச் சட்டம் நீட்டிக்கப்படவில்லை. ஆனால் அதன் பிறகு ஒரு வழக்கில் தனியார் ஒருவர் 600 அல்லது 700 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட ஒரு காட்டுப் பகுதியை—900 ஏக்கர் என்று நினைக்கிறேன், சரியாக ஞாபகம் இல்லை—தனது சொந்தக் காடு என்று சொல்லி அனு பவித்துக்கொண்டுவந்தபோது, அதை அரசாங்க காடு இல்லை என்று வழக்காட முற்பட்ட பின்புதான் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனை எழுந்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இந்தச் சட்டத்தை அங்கும் நீட்டிக்க வேண்டுமென்று கருத்துத் தெரிவித் திருக்கிறார்.

அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் அங்கே வளர்வதற்குரிய காரணத்தைச் சொல்கிறேன். நம்முடைய மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூ னிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்துக் கொண்டதைப்போல இதுவரை அங்கே காடுகள் என்ற பெயராலே இல்லாமல் தோட்டங்கள் அதாவது எஸ்டேட்டு கள் என்ற பெயராலே சுமார் 6,300 ஏக்கர்கள் தனியாருக்கு இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த எஸ்டேட்டுகளுக்கிடையே நான் முன்பு குறிப்பிட்டபடி 900 ஏக்கர் காடுகளும் இருக்கின்றன. அந்தக் காடுகளிலே உள்ள மரங்களை வெட்டி விற்றும் விட்டார் கள். அவை பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெருமானம் உள்ளவை. அது சம்பந்தமாக உச்ச நீதிமன்றத்திற்குப் போய் இப்போது அரசுக்குச் சாதகமாக தீர்ப்பு பெறப்பட்டிருக்கிறது.

எனவேதான் அந்த அடிப்படையில் இந்தச் சட்டமுன்வடிவை இங்கே அறிமுகப்படுத்தி இருக்கிறோம். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி அதன் மூலம் காடுகளைப் பாதுகாக்கக் கூடிய முயற்சிக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைப்பு தர வேண்டும் என்று கேட்டு அமருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: "தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு தனியார் வனங்களைப் பாதுகாத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு நீட்டித்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 15/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறை வேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2 முதல் 8 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, "தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு தனியார் வனங்களைப் பாது காத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு நீட்டித்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 15/1979) சட்டமாக நிறைவேற்றப்பெறவேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

10. அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

(அ) மாவட்ட நகராட்சிச் சட்டம் (1920)-ன் கீழ் புதிய விதி 62ஏ-வைச் சேர்த்தல்.

மாண்புமிகு திரு. சா. சாளிமுக்கு : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920) IV ஆம் விவர அட்டவணையில் விதியொன்றைச் சேர்க்கும் வகையில், அச்சட்டத்தின் 305-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) உட்பிரிவின் கீழ், தமிழ்நாட்டு ஆளுநரால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள ஒரு திருத்தத்தின் கீழ்க்காணும் வரைவு ஏற்கப்பட வேண்டுமென முன்மொழிகிறேன் :—

வரைவுத் திருத்தம்

தமிழ்நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1970) IV ஆம் விவர அட்டவணையில் 62-வது விதிக்குப் பின்னர் கீழ்க்காணும் விதி அமைத்துக்கொள்ளப் பட வேண்டும் ; அதாவது :

" 62-A நகராட்சிகள், அரசு முடிவு செய்யக்கூடிய ஊதியத் தொகையை நகராட்சி நிதியிலிருந்து தணிக்கையாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். "

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த திருத்தத் தீர்மானத்தை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எக்சாமினர் ஆப் லோகல் பண்ட் அக்கவுன்ட்ஸ் அவர்களின் கணக்கின்படி ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சிமன்றங்கள், நகராட்சிகள், கார்ப்பரேஷன்கள் இவைகள்